A°. 1843. Nº. 42.

DONDERDAG den 25sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 23 *Mei* 1843.

(15034) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van:

GEORGE NICHOLSON en Echtgenoote.

En

Mr. DIRK HOOLA VAN NOOTEN.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

In het Neder-district Nickerie:

Den 14den Maart, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, naar Amsterdam; lading: 291 vaten Suiker.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NOORD-AMERIKA.

NIEUW YORK.

Een onzer dagbladen bevatte onlangs het volgende, voor deze stad in de daad bedroevende, berigt.

» Het aantal schelmerijen, die in het afgeloopen jaar hebben plaats gehad is verbazend; en het is naauwlijks geloofbaar, dat zulk eene reeks, als wij die bij de opsomming bevinden, zich in een enkel jaar heeft kunnen vereenigen.

» Aan het hoofd van de lijst dier schelmerijen, bevindt zich die van de uitgifte tot een aanzienlijk bedrag van bankbiljetten, die bij den kassier van de handelsbank niet in rekening zijn opgenomen, maar in handen geraakt zijn van een ontvanger, hebbende de actiehouders daarbij tot den laatsten dollar verloren van hun kapitaal, ten beloope van omstreeks de vijf maal honderd duizend dollars.

» De tweede schelmerij is geweest, die van *Thomas Lloyd*, ontvanger van de stedelijke inkomsten, onder het onmiddelijk oppertoezigt van den voormaligen controleur en van de corporatie. Aan dezen persoon is het vrijgelaten geworden, de thesaurie te bestelen voor ten volle honderd duizend dollars en dit wel, bij sommen van honderd dollars tevens. Deze diefstal komt nu ten laste van ieder belastingpligtig burger, van welken ongeveer eene verhooging van tien ten honderd gevorderd moet worden, om dit te kort te dekken.

» Het derde geval is dat van *James S. Schermerhorn*; secretaris van de zee-assurantie-maatschappij, die zich toegeeigend heeft meer dan een derde van het kapitaal, zijnde meer dan honderd en vijftig duizend dollars, een verlies, hetwelk grootendeels op weduwen en weezen is nedergekomen.

» De vierde zaak is die van Ms. *John Ahern*, sollicitor, van den mayor, die, niemand weet hoeveel, gestolen heeft, maar het bedrag moet zijn tusschen de vijftig en de honderd en vijftig duizend dollars. Vijftig duizend op zijn minst.

» De vijfde ontvreemding is die van *James Ward*, des mayors eersten klerk, vroeger ontvanger bij de wisselbank. Het hieruit ontstaan te kort is van meer dan vijftig duizend dollars.

» De zesde geschiedenis is die van *Pollock*, een der klerken in de bank van Amerika, die zich voortvlugtig heeft gemaakt, na de bank van omstreeks de vijftien duizend dollars en particulieren voor nagenoeg gelijke som bestolen te hebben.

» Het zevende voorval is het onlangs plaats gehad hebbende met den Heer *Nicoll*, secretaris van de levens-verzekering maatschappij van Nieuw-IJork, wiens achtergelaten te kort gezegd wordt, niet minder dan een vierde van een millioen dollars te bedragen.

» De geheele opsomming is derhalve als volgt:

1	De Kassier bij de Handelsbank.	50,000 Dolls.
2.	Th Lloyd	100.000 »
3.	J. T. Schermerhorn . . .	150.000 »
4.	J. Ahern.	50,000 »
5.	J. Ward.	50,000 »
6.	Pollock	20,000 »
7.	E. A. Nicoll	250.000 »
	Totaal	670,000 Dolls.

Ziedaar nu eene opsomming van in het laatste jaar ontdekte kas-beroovingen, als waarvan wij gelooven dat tot dus verre in de jaarboeken, van welke stad ook, te vergeefs eenige voorbeeld wordt gezocht. Deze bestelingen zijn gepleegd onder de oogen van mannen, die als presidenten en directeuren, om hunne braafheid en eerlijkheid hoog aangeteekend staan, en die in hunne eigen zaken, hunne belangen met de uiterste voorzigtigheid en zorgvuldigheid behartigen.

» Indien het mogelijk is, dat er bestelingen van zulk aanbelang bij onze hoogste en beste instellingen worden gepleegd, zoo de gelden van de weduwe en van den wees bij onze beste banken en levens verzekering-maatschappijen niet zeker zijn, wie zal dan langer vertrouwen in dezelve willen of kunnen stellen. Zulk eene opsomming van de zoo uitgestrekte bestelingen gedurende het laatste jaar, te zaam genomen met die, welke men over de laatstvorige jaren daarbij zou kunnen voegen, is wel geschikt, om eenen diepen indruk op den openbaren geest te maken. Zij is voor het minst een doorslaand blijk, dat er in de publieke zedelijkheid geene verbetering heeft plaats gehad In de daad, wanneer wij eene vergelijking maken tusschen het gehouden beheer over publieke gelden en geoctroijeerde instellingen, voor nu dertig jaren geleden, en dat van tegenwoordig, zoo staan wij verbaasd over het onderscheid. Destijds was een klerk of een hooger beambte, die het publiek of eene bank, al was het ook maar voor eene honderd dollars, te kort deed, een bedorven man. Hij zou zich niet op de openbare straat hebben durven vertoonen, of toe hij dit gedaan had, zou hij door de beleedigde menigte ter neder geslagen zijn geworden. De stempel der zedelijkheid stond destijds zoo hoog aangeteekend, dat slechts weinigen den moed bezaten om de verachting van eene beleedigde en verontwaardigde bevolking te trotseeren."

FRANKRIJK.

PARIJS.

Den 7den Maart hebben de bureaux (*de afdeelingen*) der kamer eenen twee dagen te voren op het bureau nedergelegden voorslag, van den Graaf Jaubert onderzocht, welk voorstel strekte om voor het ministerie van publieke werken een crediet van dertien en een half millioen francs te openen, tot het bepaalde oogmerk eener eindelijke voltooijing van het oude koninklijke paleis van het Louvre. Reeds des morgens had heden het ministeriele blad *le Journal des Débats*, zich tegen dat voorstel verklaard en wel om twee redenen, vooreerst wijl het inbreuk maakte, op 's Konings regten, en in de tweede plaats wijl het oogenblik er ongeschikt toe was. Met opzigt tot de eerste bedenking, zegt het *Journal*: » Het Louvre vormt een deel der koninklijke dotatie. De Koning is daarvan de eenige bezitter en de eenige beheerder. Dienvolgens aan den minister der publieke werken een crediet toe te leggen en hem den last op te dragen, om het Louvre te voltooijen, zou zijn, de civiele lijst van een onbetwistbaar regt te berooven, en de beheering van het domein der kroon in handen van het ministerie te doen overgaan." Na deze stelling nog verder ontwikkeld en aangedrongen te hebben, zegt het genoemde blad omtrent het tweede punt. » Wat aangaat de tijdelijke ongepastheid van het ontwerp, zoo is deze weinig meer te betwisten. Onze finantiën vertoonen geen deficit gelijk de radicale en legitimistische bladen behagen scheppen gedurig te herhalen; want er is eenig onderscheid tusschen te kort en ongedekte uitgaven. Evenwel, het budjet is met aanmerkelijke lasten bezwaard, onder welke het genoeg is op te tellen de spoorwegen, de fortificatiën rondom Parijs en het koningrijk, de verbetering der havens; de toekomst is dus verbonden, en in zulk eenen toestand is het gevoorloofd, op eene meerdere uitgaaf van veertiende-half mill. te zien." Ook dit gedeelte zijner redenering zet de ministeriële schrijver vervolgens omstandig uiteen.

In de bureaux nu zijn heden deze redenen en andere tegen het ontwerp geopperd. Bij het eerste bureau, waar de minister van publieke werken zelf tegenwoordig was, heeft hij verklaard, de verantwoordelijkheid van een voorstel, welks voorwerp aan zijne attributiën vreemd was, niet te kunnen aannemen. Nadat verscheiden leden over de zaak gesproken hadden, is het voorstel ook werkelijk met eene groote meerderheid afgewezen. Dit is ongeveer in al de overige bureaux het geval geweest, zelfs in het tweede, waartoe de Heer *Jaubert* behoort, die in het breede tot ondersteuning van zijnen voorslag gesproken heeft; na eene beraadslaging, welke drie uren geduurd heeft, is ook hier de voorlezing met 18 tegen 13 stemmen geweigerd.

Het legitimistische oppositie-blad *la Gazette de France* zegt van zijnen kant over het onderwerp hetgeen volgt: » Heden bestrijdt de *Débats* den voorslag van 14 mill. tot voltooijing van het Louvre, welken de Heer *Jaubert* gedaan had. De Heer *Jaubert* is ambtgenoot van den Heer *Thiers* geweest. De Heer *Guizot* wijst die tegemoetkoming (avance) van den eersten Maart in het *Journal des Débats* van de hand; maar *la Presse* neemt die aan. Dit alles is zeer vreemd en wonderlijk. Het is eene comedie, waarvan de oplossing ons door de discussie zal geleverd worden."

— Te Madrid schenen, volgens brieven van den 2den Maart, de verkiezingen meer en meer ten voordeele der regering te loopen. — De *Eco del Comercio* van dien dag haalt een berigt uit den *Imparcial* van Barcelona aan, dat, zoo het zich bevestigd

van niet weinig belang zou zijn; zie hier wat het inhoud:

» Een der passagiers, op gisteren aan boord van het fregat *Tacio* van de Havannah gekomen, meldt dat drie dagen voor het vertrek van dat vaartuig uit gemelde haven (op den eersten Januarij) aldaar van Campeche eene Engelsche korvet was aangekomen, afgezonden door den spaanschen consul in die haven. Gemelde korvet bragt de belangrijke tijding, dat de stad, Veracruz, St. Jan d'Ulloa en andere punten in dat gedeelte van het omafbankelijke Amerika, ten gevolge eener gemeenschappelijke overeenkomst, de Spaansche vlag hadden opgestoken. Dit had echter noch te Mexico noch in andere steden plaats gehad. De reiziger voegt er bij, dat de Spaansche regeringsmagten zich gehaast hebben om eene oorlogsbrik naar de wateren af te zenden. De tijding is door andere passagiers aan boord van de *Tacio* bevestigd."

— De *Gazette* zegt in het eerste artikel van haar blad van heden, dat het traktaat met Engeland geteekend is

— Een landbouwer (die in het omstandiger relaas van het voorval ook genoemd wordt), woonachtig in eene landgemeente van het noorder-Departement en reeds hoog bejaard, ontvangt den 29sten Januarij ll. het berigt, dat zijn zoon welke als schoolmeester, voorzanger en wat er aan den post meer verbonden mogt zijn, in eene naburig dorp geplaatst was, eensklaps was overleden en twee dagen daarna begraven zou worden. Ondanks zijnen ouderdom, gaat de troostelooze vader dien dag op weg en ontmoet, nabij de woonplaats van wijlen zijnen zoon gekomen, andere leden zijner familie, die zich met hetzelfde oogmerk daarhenen begeven en wier ondersteuning en hulp, bij zijne al meer en meer gestegene aandoening, den ouden man noodig word, om het eind zijner droeve reis te bereiken. In de kerk gekomen, vinde zij er de kist, omringd van waskaarsen. Weldra begint de lijkdienst, maar naauwelijks heeft de vader den zanger gezien, die het *Requiem* had aangeheven, of hij stort bewusteloos ter neder .... het was zijn zoon, en het geheele doodsberigt eene mystificatie van spotboeven, die nu misschien den dood van den grijsaard op hun geweten kunnen hebben. De lijkdienst betrof eenen ander.

De ambassadeur van Frankrijk aan het Russische hof, gaf in zekeren kring hoog op van de handigheid en bekwaamheid der Fransche gaauwdieven en verhaalde daarvan verscheiden trekken. Een der prinsen van het Keizerlijk huis, daar tegenwoordig, was van gevoelen, dat de gaauwdieven van Petersburg voor die van Parijs niet onder deden en verzocht hem den volgenden dag ter maaltijd, belovende hem van zijne ringen, horlogie en alles wat niet aard of nagelvast aan hem was, te zullen doen berooven. Eene weddingschap werd daarop aangegaan, en de prins verzocht den Minister van Politie hem den bekwaamsten gaauwdief toe te zenden die hij achter het slot had. Deze werd als lakei van den Prins gekleed; ontving de noodige onderrigting, en de toezegging zijner vrijheid indien hij zijne taak volbragt.

Aan tafel gezeten volgde de geregten elkanderen op en liep de maal bijna ten einde, zonder dat de Prins het afgesproken teeken ontvangen had dat de slag was gelukt. Eensklaps helderde des Prinsen gelaat zich op en hij vroeg den gezant hoe laat het was. Deze tastte terstond met zegepralend gebaar naar zijn vestzak, zoo als hij gedurende den maaltijd meermalen gedaan had, en trok, onder schaterend gelach van al de gasten, eenen knol daar uit in den vorm van een horologie gesneden. Om zijne teleurstelling te verbergen wilde hij een snuifje nemen, maar ziet ook zijne snuifdoos is verdwenen en eene nadere beschouwing en onderzoek ook zijne ringen, handschoenen, zakdoek, in een woord alles wat niet aan zijn ligchaam vastzat. De gaauwdief werd geroepen en vertoonde hier terstond twee horologiën en twee ringen, waaronder die van den Prins gevonden werden, die eindelijk bespeurde dat hij even als zijn gast geheel geplunderd was doch pleegt beluigde er niets van bespeurd te hebben. De bekwame zakkerolder werd weggezonden met de vermaning om zijne handigheid en bedrevenheid voortaan tot eene eerlijke kostwinning te gebruiken.

E G Y P T E.

Uit Kairo, dd. 19 Januarij, wordt het volgende gemeld:

De tijdingen van den kant der Roode zee luiden niet zeer aangenaam. *Osmán*-Pacha, de Turksche gouverneur van Arabie, is te Dschedda, waar hij zich bezig houdt met zoo veel geld af te persen, als hij slecht immer kan; doch zijne magt strekt zich niet veel verder uit dan Yambo en Dschedda. De Grootscherif *Ibn-el-Aan* is te Mekka en staat er in tamelijk goede verstandhouding met de Porte, maar echter zoodanig, dat hij zich niet in de handen van *Osman* levert. Hij heeft onlangs eenen krijgstogt naar Assir ondernomen, waar de Wahabis zich verzamelen, en is teruggekomen zonder geslagen te zijn, doch ook zonder beslissende voordeelen behaald te hebben, hoezeer enkele stammen schatting hebben betaald. De omstreken van Mekka en Medina zijn zeer onveilig, en men zegt dat eene karavaan tusschen Damascus en Medina geplundeld geworden is. Zuidwaarts van Assir is de kust nog steeds in handen van den scherif *Hussein Ebn Arisch*, die Mokka bezet houdt, en wiens geschillen met de Oost-Indische kompagnie nog niet vereffend zijn, waardoor de koophandel van Yemen aanmerkelijk nadeel lijdt. De Porte had eenen krijgstogt willen ondernemen, om Mekka weder aan zich te trekken, maar *Osman*-Pacha heeft noch schepen, noch troepen, en uit Konstantinopel kan hem geen geld overgemaakt worden. Niemand anders, dan *Mehemed-Ali*, zou deze kuststreek weder onder Turksche heerschappij kunnen brengen; maar hij wil Egypte niet anderpaal in Arabische oorlogen ten voordeele der Porte uitputten. Ware *Ibn-el-Aan* in staat, het gebergte van Assir te bemagtigen, zoo zou hij weldra heer over de geheele kust zijn; maar het is niet waarschijnlijk, dat hem dit gelukken zal; het land is te ontoegankelijk en de krijgshaftige stammen, door welke het bewoond wordt, zijn dweepzuchtige Wahabiten. — In Abyssinie staat het niet beter. De Ras van Gondar heeft aan Koning *Ubie* van Tigre den oorlog verklaard, hem gevangen genomen en in boeijen geslagen. Maar de burger oorlog strekt zich nog over geheel het land uit, met uitzondering van Schoa. Het gevangennemen van *Ubie* heeft *Abbadie* veroorloofd op zijne reis in het binnenland te dringen, en waarschijnlijk heeft ook *Schimper* thans weder de wijkplaats, waarheen hij gevlugt was, verlaten. De hoop, welke men eenige jaren geleden in Engeland en Frankrijk op het openen van eenen voordeeligen handel met Abyssinie, en door dat land met Soedan, gevoed had, is nagenoeg weder verdwenen, doch, daarvoor dezelve een wezenlijke grond bestaat, zoo zullen er nieuwe pogingen gedaan worden, zoodra slechts de rust weder in het land mag heerschen. Op den handel met Egypte oefent deze toestand van zaken weinig invloed, alzoo de kleine vorsten ten westen van Gondar, door wier besittingen de karavanen uit het zuiden haren weg nemen, dezereisgezelschappen beschermen, wil de tol, dien zij daarvan trekken, het beste gedeelte hunner inkomsten uitmaakt.

ADVERTISSEMENTEN.

(15021) Op Vrijdag den 2den Junij e. k. zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ; publiek verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Jodenbree de Straat*, N. W. La. C. No. 39 en O. W. La. D. No. 24; aankomende den Boedel ESTHER DE PINTO Weduwe DANIËL MORD. FERNANDES.

Liggende de bewijzen van eigendom en koop-conditie aan het voormeld Departement, ter *visie* voor elk een.

Paramaribo, den 24 Mei 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(15047) Op Donderdag den 8sten Junij e. k., des nadenmiddags ten 4 ure, zullen door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiekelijk worden verkocht:

p. m. 40 koppen SLAVEN,

waaronder *KANTERS*, *ZAGERS*, en andere *VELD*- en *HUISSLAVEN*; aankomende den Boedel van wijlen den Heer DAVID DEL PRADO.

Zullende dezelven *twee* dagen vóór- en op den verkoopdag, te bezigtigen zijn.

Paramaribo den 24 Mei 1843.

JAN DEL PRADO qq c. s.

(15049) De ondergeteekende zijne *KOOPMANS-AFFAIRE* geliquideerd hebbende, verzoekt zijne Debiteuren ten vriendelijkste, hun verschuldigde zoo spoedig mogelijk aan te zuiveren. — Hij berigt voorts den Heeren Inteekenaren op *MEIJER'S Universum*, *Conversations Lexicon &c.* dat de Heer E. KÖLLE, zich belast heeft met de verdere bezorging dier Boek- en Prentwerken.

Paramaribo, den 22 Mei 1843.

F. J. BINZ.

(15048) Aangebragt per het Schip *de Stad Zwolle*, Kapt. R. P. DIK, de volgende *GOEDEREN*, en te bekomen bij

J. P. HEIDEMANS,

in de *Keizer Straat*, in het Pakhuis over den Wel Ed. Heer VAN BOMMEL:

Boter, Z. M.- en Leidsche Kazen, Aardappelen, kwart tonnen gezouten Vleesch, dito Rook- en Pekel Spek, Saucijsjes en Worst, Hammen, Saucijse de Bologne, kasseer Vleessh in kwart en achtste tonnen, dito Worst en Tongen, dito Z. M. en Leidsche Kazen, kippen Stokvisch, tobbetjes Haring en Labbardaan, Anchovis, Komkommers en Augurken in ohoofden, Spaansche Erwten, Banket, Tabak, Sigaren, Mans- en Dames SCHOENEN en LAARSEN, Hoeden en Petten, Galanteriën, nesten Trommels, Strijkijzers, Spijkers en IJzerwaren, Roodewijn in ohoofden en in kisten, Maderawijn in halve-, kwart- en achtste pijpen, Jenever en Brandewijn in kelders, Patent Olie in pullen, Negerpijpen in kisten, dito in mandjes en meer andere GOEDEREN.

G. J. LUGARD & Co.:

(15016) Hebben ontvangen, en bieden te Koop aan:

Aardappelen; Hammen, Z. M. en Komijne Kazen; Saucijsjes en Worst; Rolpens; gezoute Ossen Tongen; kwart tonnen Zoutvleesch; Paling; Eetwaren in blik; gedroogde en ingelegde Groenten; Cognac Brandewijn en meer andere GOEDEREN.

Verandering van Woonplaats.

DE JONGE & Co.

(15046) wonen aan de *Waterkant*, in 't Huis La. C. No. 2, laatst bewoond geweest zijnde door den Heer J. L. GELLEE.

Uit de Hand te Koop:

(15050) Een *extra* *RUPAARD*.

Paramaribo, den 20 Mei 1843.

S. WITTERING.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.